

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2012. gada februāra avīze Nr. 161

Kā ziemas pasaciņā...

*Lai bij prieki, kam bij prieki,
Bērniņiem, tiem bij prieki –
Sniedziņš sniga putināja,
Bērniņš kalna galiņā.*

*Eju, eju lūkodamies
Āra ainā brīnišķā,
Un kā ziemas pasaciņa
Manām acīm liekas tā.*

Solvitas Stulpiņas foto

2012. gada 18. februāra tautas nobalsošana par likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” pieņemšanu

Pirmie vēlētāji Mētrienā.

AFIŠA

31. martā plkst. 22.00
Mētrienas tautas namā

Diskotēka

Ielūdž DJ Normunds

8. aprīlī

Mētrienas tautas namā

plkst. 15.00

Dievkalpojums

plkst. 19.00

Mētrienas tautas nama pašdarbnieku

Lieldienu koncerts

Pēc tam „groziņballe”

Februāris īsumā

02.02. Tautas namā sievietes kluba „Ābele” pasākums veltīts Sveču dienai.

02.02. 70 gadu vecumā Ozolkalna kapsētā guldīts Jānis Elsts.

04.02. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Ļaudonā.

04.03. Bibliotēkā radošo vietējo iedzīvotāju pasākums „Neturi sveci zem pūra”.

10.02. 77 gadu vecumā Saikavas kapos guldīta Dzidra Broka.

10. – 11.02. Tautas namā privātpasākums.

11.02. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Madonā.

18.02. Mētrienieši piedalās referendumā par valsts valodu.

18.02. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionāta ceturtdaļfinālā.

18.02. Mētrienas hokeja komanda spēlē novada čempionātā Madonā.

22.02. Tautas namā seminārs privātiem mežu apsaimniekotājiem.

25.02. 68 gadu vecumā Saikavas kapos guldīta Anna Mālniece no „Avotiņiem”.

25.02. Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs piedalās novada deju kolektīvu sadarbības pasākumā Barkavā.

25.02. Mētrienas kauss volejbolā vīriešu komandām.

29.02. Mētrienas pamatskolas skolēni un vecāki apmeklēja baleta izrādi „Gulbju ezers” Latvijas Nacionālajā operā.

Notikumus apkopojā Ilmārs Grudulis

Rezultāti Madonas novadā

Nr.	Iecirkņa nosaukums	Balsošanas rezultāts		
		PAR	PRET	Nederīgas
	Madonas novads	671	14043	23
653	MADONAS KULTŪRAS NAMA FILIĀLE VIDZEME	226	2870	11
654	MADONAS KULTŪRAS NAMS	144	2366	6
658	ARONAS PAGASTA PĀRVALDE	15	766	0
659	BARKAVAS PAGASTA PĀRVALDE	13	749	0
660	BĒRZAUNES PAGASTA PĀRVALDE	20	909	0
661	SIA "AGRO-DZELZAVA" ADMINISTRATĪVĀ ĒKA	17	668	0
665	KALSNAVAS PAGASTA PĀRVALDE	7	838	1
666	LAZDONAS PAGASTA PĀRVALDE	105	215	1
667	LIEZĒRES PAGASTA PĀRVALDE	8	670	0
668	ĻAUDONAS KULTŪRAS NAMS	28	704	2
669	MĀRCIENAS PAGASTA PĀRVALDE	35	391	0
670	MĒTRIENAS PAGASTA PĀRVALDE	12	376	1
672	DEGUMNIEKU TAUTAS NAMS	11	503	0
673	PRAULIENAS PAGASTA PĀRVALDE	13	513	0
674	SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDE	9	608	0
677	VESTIENAS PAGASTA PĀRVALDE	0	483	1
954	JĀŅUKALNA TAUTAS NAMS	5	167	0
961	SAIKAVAS BIBLIOTĒKA	3	247	0

Ziņas no CVK mājas lapas
Solvitas Stulpiņas foto

Savu balsi nodod Artūrs Krauklis.

Krūmiņu ģimene.

Mētrienas vēlēšanu iecirkņa komisija.

Atrgriešanās no balsošanas balsotāja dzīvesvietā.

Aukstajās dienās mežā un uz ledus

MEDĪBAS. MAKŠĶERĒŠANA

Daudzus rītus trīsdesmit grādīgais un vēl lielāks aukstums darīja piesardzīgus medniekus un makšķerniekus. Arī dienās padsmīti grādi vēja pavadībā daudzu darbības ierobežoja. Ir tā, ka nevajag ieroča klātbūtnes, lai dabā novērotu interesantas zvēru un putnu uzvedības. Divi interesanti novērojumi gadījās Ilmāram Loginam. Viņš ar traktoru iebrauca savā mežā veikt saimnieciskas darbības pie Līču Vīkšņiem. Saimniecības mežaudze atrodas vietējo iedzīvotāju sauktajā Praulsalas mežā. Izbraucis atpakaļ, Ilmārs netālu no meža pamanīja prāvu zvēru, kurš traktoru pielaida šāviena attālumā. Tas bija vilks. Ilgi sevi aplūkot viņš gan neļāva, metās projām.

Ilmārs spēja ievērot, ka daļa aste ir bez spalvas. Tātad slimības skarts. Ilmārs nožēloja, ka nav līdzī šaujama. Tajā pašā dienā Ilmāram cits Mētrienā neredzēts gadījums. Starp Līču Vīkšņiem un Dūkstupiem uz lauka vairāki kraukļi uzmanīja peles ķerošu lapsu. Tiklīdz lapsa notvēra peli, kraukļi uzbruka zvēram, cenzdamies atņemt medījumu. Grūti bija saskatīt, vai kraukļiem tas izdevās.

16. februārī Jānis Kaufelds, braucot pa lauku no Aizelksnes un Jurjāniem, ar traktoru pietuvojās vilkam 30 metru attālumā. Vilks atļauts medīt no 15. jūlija līdz 31. martam. Taču vilks ir limitēts medījums. Un šajā sezonā tas jau izsmelts. Tāpēc mednieki ļoti norūpējušie par lūšu un vilku lielo skaitu. Lapsu medībās februārī izcilnieks bija Jānis Trops. Ar mežsarga Agra Dauģa piepalīdzēšanu

Jānis nomedījis 8 lapsas.

Februārī ūdeņus klāja droša ledus sega. Pirmā mētrieniešu grupa pārlūkot Peipusa ezeru devās 11. februārī. Jānim Tropam, Mārim Macijevskim un Agrim Dauģim pie lielajiem ezeriem raksturīgajiem lomiem neizdevās tikt. Lai arī asari ne mazāki par 100 gramiem, 4 kg uz vīru bija visai maz. Kā dažkārt gadās, busiņu piemeklēja tehniskas nebušanas un degvielas aprūrkšana brauciena gaitā. Pēc nedēļas citai Mētrienas makšķernieku grupai Peipusa brauciens bija veiksmes stāsts. Labi ķērās asari un raudas Valdim Brokam, Robertam Ābolam un Viktoram Aleknavičam. Izcili labs loms bija Andrim Brokam. Divās dienās tuvu 20 kg zivju.

Ilmārs Grudulis

Sadancošana Barkavā

KULTŪRAS ZIŅAS

Mēneša nogalē Barkavas pamatskolas sporta zāle aicināja uz koncertu tautisko deju cienītājus. Kārtējā senioru deju kolektīvu sadancošana šoreiz notika viesmīlīgajā Barkavā. Tur piedalījāmies arī mēs – Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs.

Viesmīlīgi mūs sagaidīja Barkavas vecākās paaudzes deju kolektīva vadītāja Jolanta Anusāne un Barkavas tautas nama folkloras kopa. Tikām apdziedāti un cienāti ar ļoti garšīgu mājas vīnu. Pirms koncerta bija kolektīvu kopmēģinājums, jo vairākas dejas vienlaikus dejoja trīs, četri kolektīvi.

Koncerts iesākās ar kolektīvu vadītāju valsī. Pēc tam tika izdejošanas visas skates dejas, kā arī katrs kolektīvs sniedza vienas dejas priekšnesumu. Mūsu kolektīvam šī bija pirmā uzstāšanās jaunajos tautas tērpos.

Mūs sagaida ar gardu mājas vīnu...

...un tiekam jestri apdziedāti.

Pošamies koncertam.

Dejas prieks.

Kā vienmēr noder izpalīdzīga roka.

Pēc koncerta.

Pasākuma otrā daļa...

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par finansiālu atbalstu un tautas nama vadītājam par rūpēm un gādību tērpu iegādē.

Pēc koncerta visus dejojotājus Artūrs Grandāns aicināja uz lustīgu sadancošanu.

Paldies mūsu šoferītim Edgaram Ivā-

nam par sapratni un atsaucību.

Barkavā sadancoja Barkavas, Kalšnavas, Ļaudonas, Sarkaņu, Varakļānu, Madonas un Mētrienas senioru deju kolektīvi. Tiekamies skatē, kas notiks 25. martā Madonas kultūras namā.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Jauniešu sadancis Mētrienā

3. martā Mētrienā notika Madonas apriņķa jauniešu deju kolektīvu sadancošana. Koncertā piedalījās dejotāji no septiņiem pagastiem – Ošupes, Kalsnavas, Sarkaņiem, Ļaudonas, Lubānas vidusskolas jauniešu deju kolektīvs, Atašienes tautas nama jauniešu deju kolektīvs un pašmāju jauniešu deju kolektīvs „Metenis”. Ķībele ar transportu notika cesvainiešiem, kas nevarēja ierasties.

Koncerta sākumā uzrunu teica Ma-

donas apriņķa deju kolektīvu virsvadītāja Maija Rijņiece, kas novēlēja skatītājiem jauku vakaru un dejotājiem raitu dejas soli. Savukārt Mētrienas tautas nama vadītāja Anita Amata priecājās, ka tik daudz jauniešu, kas mīl tautas deju, Mētrienā ir pirmo reizi. Novēlam visiem kolektīviem veiksmi deju skatē.

**Solvitas Stulpiņas
teksts un foto**

Klātesošos uzrunā Madonas deju apriņķa virsvadītāja Maija Rijņiece.

Dejots tiek gan uz skatuves, gan zālē.

Ošupes pagasta Degumnieku tautas nama puīši.

Ļaudonas jauniešu deju kolektīvs.

Skatuves runas konkurss „Zvirbulis 2012”

SKOLAS ZIŅAS

Pēc ilga laika skolā atkal bērni mācījās dzejoļus un izkopa skatuves kultūru, jo tika rīkots skatuves runas konkurss „Zvirbulis 2012”.

Dalībnieki, pēc savas izvēles, deklamēja sev mīļu dzejoli.

Šāds konkurss bērniem ir vērtīga pieredze, jo iemāca gan uzstāties, gan iepazīties ar literatūru.

Skolotāju žūrija – Astrīda Jefimova, Astra Kraukle, Marija Beģis-Begge un skolas direktore Diāna Rudzīte – ceļazīmi uz konkursu Madonā piešķīra 5. klases skolniekam Kasparam Caunem un 9. klases audzēknim Kasparam Mālniekam. Pasākums Madonā notika 7. martā, kur vēl līdztekus dzejolim bija jārunā kāds fragments no prozas darba. Uzvara mūsu! Tālāk uz zonas sacensībām tika izvirzīts Kaspars Mālnieks! Apsveicam!

Diploms Kasparam Caunem.

Diploms Kasparam Mālniekam.

Izteiksmīgi dzeju lasīja Rinalds Ilgsalietis.

Skatītāji un klausītāji.

Žūrija.

Sarkano sirsniņu diena

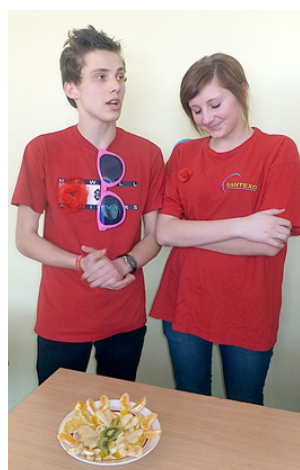
Pirmsskolas pāritis.

Par savu pāri balso arī skatītāji.

Esmeralda un Nauris gatavo salātus.

Kaspars un Santa reklamē savus salātus.

Dejas priekam ļaujas Norberts un Amanda.

Garšīgi, skaisti un apetīti rosinoši salāti, jautras dejas, glaimojoši mīļvārdiņi un sarkani tērpi. Tas viss bija Sarkano sirsniņu dienā, kad notika pārišu konkurss. Pāriši sacentās ne tikai par žūrijas, bet arī par skatītāju simpātijas balvu.

Konkursos piedalījās pirmsskolas pāritis – Anniņa un Salvī, vecākās klases pārstāvēja Norberts un Amanda, Santa un Kaspars, Esmeralda un Nauris, Karīna un Salvī, Liāna un Roberts.

Puišu spēles

Interesantas un aizraujošas bija sacensības zēniem, kuras organizēja un vadīja Mētrienas pamatskolas sporta skolotāja Līga Pastare.

Puiši sacentās dažādās veiklības un atjautības sacensībās. Bija jāprot uzmanīgi karotē no punkta A un punktu B nogādāt riekstu, piepūst balonu un to dvielī zig – zagos iznēsāt pa sporta zāli, ar elpas palīdzību ātrāk aizpūst sērkokociņu kastīti, apēst baranciņu un izdzert kokakolas glāzi.

Zālē valdīja jautrība un smieklis. Puišu startu vērot un līdzī just bija ieradušies arī vairāki vecāki.

Uzvaras prieks.

Līdzjūtēju rindās vecāki.

Uz starta Ričards Strogovs.

Stafetē dodas skolas vecāko klašu puiši.

Skolas karsēmeitenes.

Kurš ātrāk aizpūtīs sērkokociņu kastīti.

Atri jāpiepūš balons un jādodas stafetē.

Par prakses vietu izvēlas savu skolu

Prieks, ka mūsu skolas bijušie audzēkņi, turpinot mācības, par prakses vietu izvēlas savu dzimto pagastu. Mētrienas pamatskolas virtuvē divus mēnešus darbojās, mācījās un praktizējās Jānis Družeks. Aicināju viņu par to pastāstīt.

„Es mācos valsts SIA Rīgas pārtikas ražotāju vidusskolā. Šajā SIA 2011. gadā apvienoja trīs skolas. Skola, kurā es mācos, atrodas pašā Rīgas centrā, Marijas ielā. Pa visām trim skolām kopā esam 2500 audzēkņu. Kad beigšu skolu, būšu ēdināšanas pakalpojumu speciālists un bārmenis, viesmīlis. Šo profesiju izvēlējos tāpēc, ka man interesē ēdienu gatavošana.

Pavāriem darbs būs vienmēr, jo cilvēki gribēs ēst.

2010. gadā prakse bija Rīgā, tirdzniecības centrā Alfa. Tur strādāju kafējnicā. Iemācījos gatavot daudzus dažādus ēdienus arī no kaimiņvalstu virtuvēm. Šogad izlēmu mācīties kaut ko vienkāršāku. Un tāpēc esmu savā skolā. Strādājot kopā ar pazīstamiem cilvēkiem, varu daudz ko drošāk pajautāt. Šeit ieguvu pieredzi pavāra profesijā, gatavojot vienkāršus ēdienus. Man vislabāk patīk gatavot un izmēģināt kaut ko jaunu. Šādus ēdienus bieži gatavoju mājās pie vecākiem. Vecāki un dažreiz arī draugi ir mani

pirmie ēdienu garšotāji un vērtētāji. Vēl patīk gatavot arī salātus un karstos ēdienus. Gribētu iemācīties gatavot garšīgus ēdienus, bet, kad būs bārmeņa prakse, tad labus kokteiļus.

Skolas pavāritei es jautāju par zupām, kādā secībā visu pievienot. Dažreiz arī par salātu gatavošanu. Gaļinai un Vēsmai novēlu izturību, darba prieku un būt tikpat foršām, kādas viņas bija tad, kad es mācījos Mētrienas pamatskolā un kādas ir arī pašlaik. Lai jums veicas un vienmēr viss izdodas!

Mētrienā es labprāt atgrieztos strādāt, ja būtu laba darba vieta un pienācīgs atalgojums, bet neko jau nevar zināt... Man jau vēl divi gadi jāmacās”.

Solvitas Stulpiņas foto

Sporta skolotāja Līga Pastare māca skolēnus pareizi slēpot.

Bērni slēpo ar prieku!

Lielie zēni mazajiem palīdz uzvilkt slēpes.

Kas gan tā būtu par ziemu, ja nevarētu paslēpot? Sporta skolotāja ar Mētrienas pagasta pārvaldes finansiālu atbalstu sporta stundu vajadzībām, iegādājās 14 pārus slēpju. Šajos grūtajos ekonomiskajos apstākļos skolēniem mājās nav pašiem savu slēpju. Vecāki vienkārši tās nevar atļauties iegādāties. Lētākais slēpju pāris ar zābakiem maksā apmēram Ls 70.

Skolēniem ļoti patīk slēpot. To var pamanīt ikviens garāmgājējs. Kā atzina sporta skolotāja Līga Pastare, skolēni buriski kaujas par katru slēpju pāri, lai varētu paslēpot. Bet visiem uzreiz vienkārši to nepietiek. Mazāko klašu skolēni tiek mācīti pareizi uzvilkt slēpes, piemērot atbilstošu apģērbu un tehniski pareizi slēpot.

Pasākumos skolā piedalījās un foto bildēs notikumus iemūžināja
Solvita Stulpiņa

Aukstajās dienās mežā un uz ledus

MEDĪBAS. MAKŠĶERĒŠANA

Daudzus rītus trīsdesmit grādīgais un vēl lielāks aukstums darīja piesardzīgus medniekus un makšķerniekus. Arī dienās padsmīti grādi vēja pavadībā daudzu darbības ierobežoja. Ir tā, ka nevajag ieroča klātbūtnes, lai dabā novērotu interesantas zvēru un putnu uzvedības. Divi interesanti novērojumi gadījās Ilmāram Loginam. Viņš ar traktoru iebrauca savā mežā veikt saimnieciskas darbības pie Līču Vikšņiem. Saimniecības mežaudze atrodas vietējo iedzīvotāju sauktajā Praulsalas mežā. Izbraucis atpakaļ, Ilmārs netālu no meža pamanīja prāvu zvēru, kurš traktoru pielaida šāviena attālumā. Tas bija vilks. Ilgi sevi aplūkot viņš gan neļāva, metās

projām. Ilmārs spēja ievērot, ka daļa astes ir bez spalvas. Tātad slimības skarts. Ilmārs nožēloja, ka nav līdzī šaujamā. Tajā pašā dienā Ilmāram cits Mētrienā neredzēts gadījums. Starp Līču Vikšņiem un Dūkstūpiem uz lauka vairāki kraukļi uzmanīja peles ķerošu lapsu. Tiklīdz lapsa notvēra peli, kraukļi uzbruka zvēram, cenzdamiem atņemt medījumu. Grūti bija saskatīt, vai kraukļiem tas izdevās.

16. februārī Jānis Kaufelds, braucot pa lauku no Aizelksnes un Jurjāniem, ar traktoru pietuvojās vilkam 30 metru attālumā. Vilks atļauts medīt no 15. jūlija līdz 31. martam. Taču vilks ir limitēts medījums. Un šajā sezonā tas jau izsmelts. Tāpēc mednieki ļoti norūpējušie par lūšu un vilku lielo skaitu. Lapsu medībās februārī izcilnieks bija Jānis Trops. Ar mežsarga Agra Dauģa piepalīdzē-

šanu Jānis nomedījis 8 lapsas.

Februārī ūdeņus klāja droša ledus sega. Pirmā mētrieniešu grupa pārlūkot Peipusa ezeru devās 11. februārī. Jānim Tropam, Mārim Macijevskim un Agrim Daugim pie lielajiem ezeriem raksturīgajiem lomiem neizdevās tikt. Lai arī asari ne mazāki par 100 gramiem, 4 kg uz vīru bija visai maz. Kā dažkārt gadās, busiņu piemeklēja tehniskas nebūšanas un degvielas aprūrkšana brauciena gaitā. Pēc nedēļas citai Mētrienas makšķernieku grupai Peipusa brauciens bija veiksmes stāsts. Labi ķērās asari un raudas Valdim Brokam, Robertam Ābolam un Viktoram Aleknavičam. Izcili labs loms bija Andrim Brokam. Divās dienās tuvu divdesmit kilogramiem zivju.

Ilmārs Grudulis

Mētrienas hokejā

SPORTS

Ciņas karstumā.

Mētrienas hokeja biedrība „Mazie milži” turpina rosīgu darbību. Pagasta komanda 18. februārī Madonā piedalījās sacensībās, kuras tika pielīdzinātas novada čempionātam. Un veiksmīgi. Izcīnīta 3. vieta. Panākumus uz ledu kaldināja Aldis Ošs, Elvijs Ošs, Andrejs Ošs, Jānis Zakis, Salvis Krūmiņš, Arturs Amats, Artis Podiņš, Jānis Pudulis, Aldis Greidiņš un Aļiks Vatrāla.

Ļoti pozitīvu vērtējumu guva vārtsarga Andra Jirgena sniegums.

Mētrienas hokeja darba vadītāji pateicīgi Jurim Jefimovam. Viņa atbalsts veicina

Mētrienas hokeja komanda pēc spēlēm Madonas novada čempionātā.

sporta attīstību.

25. februārī bija iecerēta kārtējā Mētrienas hokeja kausa izcīņa. Taču spēcīgais atkusnis bojāja Akmentāju laukuma ledu. Sacensības nevarēja notikt. Hokejisti un spēles cienītāji plānojuši apmeklēt kādu no Gagarina kausa izcīņas spēlēm Rīgā ar

„Dinamo” komandas dalību. 28. februārī Aldis Ošs brauca uz Rīgu. Kaut ar pūlēm, bet izdevās iegādāties biļetes uz Rīgas „Dinamo” un Nižņijnovgorodas „Torpedo” spēli 3. martā mūsu galvaspilsētā.

Ilmārs Grudulis

Foto no A. Oša personīgā arhīva

Sācies Madonas starpnovadu volejbola čempionāts sievietēm

11. martā spēles Madonas starpnovadu volejbola čempionātā sievietēm uzsāka Mētrienas sieviešu komanda, kuras sastāvā spēlēja: Lauma Freija, Ivita Freija, Arta Iesalniece, Līga Pastare, Jogita Mūrmāne, Liene Glaudāne un rezervē bija un pieredzi krāja: Ivita Raudive, Santa Grišule un Karīna Frolova, bet tiesneša lomu uzņēmās pildīt Nauris Spičs! Pirmās spēles nācās izspēlēt Lubānā ar vietējo – Lubānas komandu un arī ar Varakļānu komandu. Sākums labs, jo abās spēlēs tika gūta uzvara ar rezultātu

2 : 0, līdz ar to iegūti maksimālie 6 punkti turnīra tabulā! Liels prieks par uzvarām un vēl lielāks par jaunajām, skaistajām spēlētāju formām! Mēs visas kopā sakām lielu Paldies pagasta pārvaldei par šo

jauko dāvanu! Un Paldies arī mūsu šoferītim VIKTORAM!

Līga Pastare

Foto no personīgā arhīva

Četrdesmitais Mētrienas kauss volejbolā

Kā katru gadu, februāra pēdējā sestdienā tiek rīkotas Mētrienas kausa izcīņas sacensības volejbolā vīriešiem. Un šoreiz tās notika jau 40. reizi! Tika uzaicinātas piecas komandas: Ramatas, Ļaudonas Atašienes, Degumnieku un mūsu pašu – Mētrienas komanda, kurā spēlēja Armands Grudulis, Uģis Eglītis, Jurgis Seržāns, Andris Seržāns, Mārtiņš Ķuze, Pāvels Konovalenko un Anatolijs Karaušs, kā arī spēļu koordinators un vadītājs – Ilmārs Grudulis, kurš visus šos garos gadus ir ļoti aktīvi uzturējis, kopis un veidojis volejbola dzīvi Mētrienā!

Šoreiz spēles ritēja ļoti spraigi un ar milzīgu cīņas sparu tika izcīnīts katrs punkts! Arī līdzjutējiem bija ko vērot un nācās cītīgi atbalstīt savus favorītus.

Patiess prieks bija vērot saliedētās Ramatas vīru komandas spēli, kuri nepieķāpās nevienai komandai un izcīnīja 1. vietu šajās sacensībās! Otro vietu godam nopelnīja mūsu sīvākie konkurenti – Atašienes vīri, 3. vietā – mūsu pašu komandas puīši, 4. – Degumnieku komanda, 5. – Ļaudonas jaunie puīši, kuriem vēl jākrāj spēļu pieredze, bet raksturu un neatlaidību spēļu gaitā viņi parādīja teicami! Uzvarētāju komandas saņēma kausus, diplomus, bet 1. vietas ieguvēji arī pieņēma balvas! Par tām jāsaka PALDIES pagasta pašvaldībai!

Paldies arī tiesnešu brigādei: Naurim Spīčam, Kasparam Mālniekam, Norbertam Aleknavičam, Karīnai Frolovai, Santai Grišulei!

Paldies Mētrienas aktīvajiem un vislabākajiem līdzjutējiem Madonas novadā!

Uz tikšanos nākamgad!

Līga Pastare
L. Freijas foto

Runu teic Ilmārs Grudulis.

Uzvarētāji – Ramatas vīri.

Mētrienas vīriešu volejbola komanda.

Atašienes komanda.

Ceturtdaļfinālā zaudējums

4. februārī Madonas novada atklātā volejbola čempionāta spēles notika Ļaudonas vidusskolas sporta zālē. Skolas direktors Gun-tis Lazda bija parūpējies par labu sacensību norisi. Mētrienas komandā spēlēja Roberts Ābols, Mārtiņš Kuze, Armands Grudulis, Uģis Eglītis, Anatolijs Karaušu un Arturs Amats. Pēc uzvaras pār Ļaudonas komandu, daļa mētrieniešu savas spējas pārvērtēja. Rezultātā zaudējums Praulienas komandai. Ilgi palika dziļš sarūgtinājums par vieglprātību.

11. februārī Mētrienas volejbolisti aizva-dīja pēdējo čempionāta priekšsacīkšu spēli. Šoreiz Madonas 2. vidusskolā. Pretī stājās viena no spēcīgākajām novada komandām

– HETA. Spēle ritēja ļoti saspringtā gaisotnē. Līdz pusei abos setos punkts punktā. Tomēr setu galotnēs pārliecinošāka bija Mētriena. Armands Grudulis, Roberts Ābols, Mārtiņš Kuze, Uģis Eglītis, Jurgis Seržāns un Edgars Veikšāns nodrošināja uzvaru saturīgā spēlē.

18. februārī Madonā notika ceturtdaļfinā-la spēle starp Mētrienas un Ērgļu komandām. Apstākļi komandai iegrozījās apgrūtināši. Jurgis Seržāns netika atbrīvots no darba. Arturs Fridrihsons saslima. Acīmredzot neva-jadzēja piedalīties iepriekšējā vakara treniņā. Pēc pusnakts darba un garā ceļa no Saldus, Māris Točs spēlēja negulējis. Ar kājas traumu laukumā devās Roberts Ābols. Mētrieniešiem

bija pārsvars ceturtajā un liels punktu pārsvars piektajā setā. Tomēr abos setos mētrienieši zaudēja. Rezultātā visā spēlē un čempionātā sestā vieta. Čempionvienībai tas pārāk sāpīgs klupiens. Paldies Jānim Zepam par daudzajiem sestdienu un svētdienu braucieniem ar autobusu.

25. februārī Mētrienas kausa sacensību sagatavošanā palīdzību sniedza Valda Otvare, Solvita Stulpiņa un Jolanta Vītola. Volejbola turnīru prasmīgi vadīja sporta organizatore Līga Pastare.

Paldies par palīdzēšanu volejbolistu izvietojuma telpu sagatavošanā Inārai Kraklei, Annai Korņejevai, Inārai Garuolei un Sandrai Butulei.

Ilmārs Grudulis

Par suņu un kaķu turēšanu

INFORMĀCIJA

Mēdz teikt, ka suns ir cilvēka labākais draugs. Gandrīz katram mājās ir kāds mīlulis – suns vai kaķis, kurš saviem saimniekiem sagādā ļoti daudz jautru un neaizmirstamu brīžu un jauku emociju. Taču, iegādājoties mājdzīvnieku, saimniekam ir jāapzinās visas rūpes un atbildība, ko tas uzņemas par savu mīluli. Saimniekam jānodrošina mājdzīvniekam piemēroti dzīves apstākļi, kā arī jā rūpējas, lai dzīvnieks netraucētu ciemā blakus dzīvojošos cilvēkus.

Mētrienas pagasta pārvaldē vairāk kārt ir saņemtas gan mutiskas, gan rakstiskas sūdzības par dzīvniekiem, kuri netiek pienācīgi pieskatīti un atrodas bez uzraudzības ciema teritorijā, ārpus dzīvojamām mājām, dzīvokļiem vai nožogotām teritorijām, vai arī traucē pa ceļu ejošus cilvēkus.

Dzīvnieku turēšanas prasības nosaka Mi-nistru Kabineta noteikumi Nr. 266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai”, kas stājušies spēkā 2006. gada 4. aprīlī. Spēku ir zaudējuši MK noteikumi „Suņu un kaķu turēšanas noteikumi”, kas iepriekš bija publicēti avīzē „Mētrienas Dzīve”.

Aicinām visus uzmanīgi izlasīt MK notei-kumus Nr. 266 un ievērot noteikumu punktus, kas attiecas uz suņu un kaķu turēšanu, lai neradītu problēmas sev un citiem.

MK noteikumi Nr. 266 „Labturības pra-sības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai”. Izdoti saskaņā ar Dzīvnieku aizsardzības likuma 10. panta 2. punktu un Veterinārmedicīnas likuma 25. panta 11. punktu.

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai un mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieka vai turētāja tiesības un

pienākumus.

2. Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests) kontrolē un uzrauga tirdzniecību ar mājas (istabas) dzīvniekiem, to demonstrēšanu publiskās izstādēs un suņu apmācību.

2.¹ Dienesta inspektoriem un pašvaldī-bām ir tiesības kontrolēt šajos noteikumos noteikto mājas (istabas) dzīvnieku labturības prasību ievērošanu, ja ir aizdomas vai sūdzī-bas par šo prasību pārkāpumiem.

3. Ja mājas (istabas) dzīvnieks ir vak-cinēts, to drīkst atsavināt divas nedēļas pēc vakcinācijas, nākamajam īpašniekam nododot mājas (istabas) dzīvnieka pasi vai vakcinācijas apliecību. Atsavinot suņus un kaķus, ievēro arī šo noteikumu 9. un 20. punktā minētās prasības.

4. Mājas (istabas) dzīvnieku atļauts izmiti-nāt nekustamā īpašuma koplietošanas telpās un teritorijā, ja saņemta rakstiska kopīpašnieku un apsaimniekotāja piekrišana.

III. Īpašās prasības suņa turēšanai.

9. Suni drīkst atsavināt pēc astoņu nedēļu vecuma sasniegšanas. Suni, kas vecāks par trim mēnešiem, drīkst atsavināt, ja tas ir vak-cinēts pret trakumsērgu.

10. Pilsētās un ciemos, ja suns atrodas ārpus telpām tā īpašnieka vai turētāja valdī-jumā vai turējumā esošajā teritorijā:

10.1. suņa īpašnieks vai turētājs nodro-šina pilnīgu attiecīgās teritorijas norobe-žošanu no publiskai lietošanai paredzētās teritorijas (turpmāk – norobežota teritorija), novēršot iespēju sunim izkļūt no tās;

10.2. pie norobežotās teritorijas ie-ejas ierīko zvanu vai citu ierīci, kas rada iespēju sazināties ar teritorijas īpašnieku vai valdītāju.

11. Ja suns atrodas ārpus tā īpašnieka vai turētāja valdījumā vai turējumā esošās teritorijas, sunim jābūt uzliktai kaklasiks-nai vai citam aksesuāram, piemēram, iemauktiņiem, bet bīstamam sunim jābūt arī sarkanai atšķirības lentei, ar ko apzīmē bīstamu suni.

12. Pilsētās un ciemos ārpus norobe-

žotās teritorijas:

12.1. suni ved pavadā;

12.2. sunim ir uzliktis uzpurnis, ja suns ir atzīts par bīstamu saskaņā ar normatīvajiem aktiem par kritērijiem un kārtību, kādā suni atzīst par bīstamu un nosaka turpmāko rīcību ar to, kā arī par prasībām bīstama suņa turēšanai.

13. Pilsētās un ciemos ārpus norobe-žotās teritorijas suns bez pavadas var at-rasties zajājā zonā un mežā (izņemot vietējo pašvaldību noteiktās vietas, kur saskaņā ar vietējo pašvaldību saistošajiem noteiku-miem tas ir aizliegts), pastaigas laikā īpaš-nieka vai turētāja uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā īpašnieks vai turētājs spēj kontrolēt dzīvnieka rīcību.

14. Ārpus pilsētām un ciemiem:

14.1. viensētās suni var turēt ārpus telpām nepiesietu, ja tiek nodrošināts, ka tas neapdraud cilvēkus un dzīvniekus;

14.2. ja suns veic sargāšanas uzde-vumu, tā uzturēšanās teritoriju norāda ar zīmi „Suns!”;

14.3. ārpus īpašnieka vai turētāja val-dījumā vai turējumā esošās teritorijas suns bez pavadas var atrasties pastaigas laikā īpašnieka vai turētāja uzraudzībā un re-dzeslokā tādā attālumā, kādā īpašnieks vai turētājs spēj kontrolēt dzīvnieka rīcību.

15. Suņa īpašnieks vai turētājs sabied-riskās vietās var īslaicīgi atstāt suni vienu, ja suns ir piesiets pavadā, kas nav garāka par metru, un ja tas netraucē personu un transportlīdzekļu kustību un neapdraud cilvēku vai dzīvnieku drošību.

16. Ja suni tur telpās, dzīvnieka īpašnieks vai turētājs nodrošina:

16.1. pilnvērtīgu suņa ēdināšanu ne retāk kā reizi dienā;

16.2. sunim vienmēr brīvi pieejamu svaigu ūdeni;

16.3. suņiem, kuri ir vecāki par trim mēnešiem – vismaz 30 minūšu ilgu pastaigu ne retāk kā divas reizes diennaktī. Intervāls starp abām pastaigas reizēm nav mazāks par desmit stundām.

17. Ja suni pastāvīgi tur piesietu ārpus telpām, dzīvnieka īpašnieks vai turētājs no-drošina sunim:

17.1. pilnvērtīgu ēdināšanu ne retāk kā

reizi dienā;

17.2. vienmēr brīvi pieejamu svaigu ūdeni;

17.3. vismaz 30 minūšu ilgu pastaigu ne retāk kā reizi diennaktī;

17.4. suņa augumam atbilstošu būdu vai mītni (kas garumā, augstumā un platumā pārsniedz suņa izmērus ne mazāk kā par 30 centimetriem), kur patverties nelabvēlīgos laika apstākļos un kur ir pakaiši vai cits silts grīdas segums;

17.5. tīrību suņa būdā vai mītnē un laukumā, kur suns uzturas;

17.6. šādus aksesuārus:

17.6.1. vismaz divus centimetrus platu ādas kaklasiksnu vai citu suņa ķermenim piegulošu aksesuāru, kurš sunim nerada ievainojumus, kā arī nepieļauj iespēju sunim patērēt atbrīvoties no tā;

17.6.2. vismaz trīs metrus garu ķēdi vai pavadu;

17.6.3. ķēdes vai pavadas savienojumu ar kaklasiksnu, izmantojot rotējošu elementu. Ja ķēde slīd pa stiepli, rotējošie elementi ir pie kaklasiksna un pie stieples.

18. Ja suni tur norobežotā teritorijā ārpus telpām, nodrošina 17.1., 17.2., 17.3., 17.4. un 17.5. apakšpunktā minēto prasību izpildi.

19. Suni atļauts pastāvīgi turēt ārā, ja pēc tā genotipa (organisma iedzimtības faktoru kopuma) vai fenotipa (organisma ārējo un iekšējo pazīmju kopuma) var paredzēt, ka tas piemērots turēšanai ārā apstākļos, nekaitējot suņa veselībai un labsajūtai. Suni līdz 10 mēnešu vecumam nedrīkst turēt piesietu.

IV. Īpašās prasības kaķa turēšanai

20. Kaķi drīkst atsavināt pēc 10 nedēļu vecuma sasniegšanas. Kaķi, kas vecāks par trim mēnešiem, drīkst atsavināt, ja tas ir vakcinēts pret trakumsērgu.

21. Kaķis, kas ir vecāks par sešiem mēnešiem, var brīvi uzturēties ārpus tā īpašnieka vai turētāja valdījumā vai turējumā esošās teritorijas, ja kaķis ir sterilizēts.

22. Kaķim nodrošina:

22.1. vienmēr brīvi pieejamu svaigu ūdeni;

22.2. pilnvērtīgu barību.

23. Ja kaķi tur slēgtā telpā, tam nodrošina:

23.1. kaķa tualeti;

23.2. kontaktēšanos ar cilvēku vismaz reizi divās dienās;

23.3. uzturēšanās platību, kas nav mazāka par pieciem kvadrātmetriem, ja kaķis ir

vecāks par sešiem mēnešiem.

IX. Mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieka un turētāja tiesības un pienākumi

50. Iegādājoties mājas (istabas) dzīvnieku, dzīvnieka īpašnieks vai turētājs uzņemas atbildību par mājas (istabas) dzīvnieka labturības un īpašo turēšanas prasību ievērošanu un veterinārmedicīniskās palīdzības nodrošināšanu, nepieļauj tā klaiņošanu, kā arī nodrošina dzīvnieka meklēšanu un apbedīšanu.

51. Mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir tiesības kopā ar mājas (istabas) dzīvnieku atrasties ārpus mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieka vai turētāja valdījumā, vai turējumā esošās teritorijas, ja mājas (istabas) dzīvnieks:

51.1. netraucē sabiedrību un nerada draudus cilvēku drošībai, veselībai un dzīvībai;

51.2. nerada draudus citu dzīvnieku drošībai, veselībai un dzīvībai.

52. Mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir pienākums:

52.1. nodrošināt, lai mājas (istabas) dzīvnieks (smaka, riešana vai gaudošana) netraucētu mājas vai apkārtnes iedzīvotājus;

52.2. uzticēt mājas (istabas) dzīvnieka vešanu ārpus īpašnieka vai turētāja valdījumā vai turējumā esošās teritorijas tikai personai, kas spēj kontrolēt un savaldīt dzīvnieku, un nodrošināt, lai mājas (istabas) dzīvnieks neapdraud cilvēkus un dzīvniekus;

52.3. apdzīvotu vietu teritorijā savākt sava mājas (istabas) dzīvnieka ekskrementus;

52.4. sameklēt mājas (istabas) dzīvniekam citu īpašnieku, ja dzīvnieka turpmākā turēšana nav iespējama;

52.5. vakcinēt mājas (istabas) dzīvnieku Veterinārmedicīnas likumā noteiktajā kārtībā;

52.6. vedot mājas (istabas) dzīvnieku pie veterinārārsta, ņemt līdzi un uzrādīt veterinārārstam dzīvnieka identitāti apliecinošu dokumentu vai vakcinācijas apliecību (ja tāda ir);

52.7. nododot mājas (istabas) dzīvnieku trešajai personai, sniegt informāciju par dzīvnieka labturības un turēšanas prasībām;

52.8. glabāt un pēc dienesta vai sabiedriskās kārtības kontroles institūciju pieprasījuma uzrādīt ar mājas (istabas) dzīvnieku saistītos dokumentus (piemēram, mājas (istabas) dzīvnieka pasi, dzīvnieka izcelsmi apliecinošu dokumentu);

52.9. ja mājas (istabas) dzīvnieka īpaš-

nieks vai turētājs pilsētas vai ciema teritorijā vienā adresē tur piecus un vairāk vienas sugas siltasiņu mājas (istabas) dzīvniekus, kas ir vecāki par sešiem mēnešiem, viņš septiņu darbdienu laikā rakstiski informē par to dienesta teritoriālo struktūrvienību, norādot savu vārdu un uzvārdu, mājas (istabas) dzīvnieku sugu, skaitu, turēšanas vietas adresi un tālruna numuru (ja tāds ir).

52.¹ Mājas (istabas) dzīvniekus pavairo, nekaitējot dzīvnieka veselībai un atbilstoši tā etoloģijai.

53. Ja mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieks neievēro šos noteikumus, viņš tiek saukts pie atbildības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

54. Mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieks vai turētājs nav tiesīgs:

54.1. izmantot vairošanai slimus mājas (istabas) dzīvniekus, dzīvniekus ar iedzimtām patoloģijām, kā arī fizioloģiski un ģenētiski nesaderīgus dzīvniekus;

54.2. izmantot vairošanai mājas (istabas) dzīvnieku, ja tas apdraud šī dzīvnieka veselību;

54.3. izmitināt mājas (istabas) dzīvnieku uz mājas balkona vai lodžijas;

54.4. turēt mājas (istabas) dzīvnieku antisanitāros apstākļos;

54.5. lietot mājas (istabas) dzīvnieka apzīmēšanai līdzekļus, kas kaitē tā veselībai;

54.6. radīt antisanitārus apstākļus, turot mājas (istabas) dzīvniekus.

55. Ja siltasiņu mājas (istabas) dzīvnieks ir sakodis cilvēku vai ir aizdomas par mājas (istabas) dzīvnieka saslimšanu ar trakumsērgu, dzīvnieka īpašnieks vai turētājs:

55.1. nedrīkst dzīvnieku patvaļīgi nogalināt;

55.2. dzīvnieku izolē un ziņo par to dienesta teritoriālajai struktūrvienībai, sniedzot šādu informāciju:

55.2.1. dzīvnieka īpašnieka vai turētāja vārds, uzvārds, dzīvesvieta, kontaktālrūna numurs;

55.2.2. dzīvnieka suga, vārds, šķirne vai īpašās pazīmes, vecums, dzimums, veikta vakcinācija un identitātes numurs (ja tāds ir);

55.3. rīkojas ar mājas (istabas) dzīvnieku saskaņā ar dienesta un praktizējoša veterinārārsta norādījumiem.

MK noteikumus ielūkojās
Valda Otvare

„Sirdis liesmās”

PA VĒSTURES TAKĀM

Tāds nosaukums bija patriotisko atziņu izlasei, kura tika izdota ar Valsts un Ministru prezidenta Dr. Kārļa Ulmaņa gādību 1938. gadā. „Draudzīgais aicinājums” pēc tam šo grāmatu piesūtīja daudzām skolām, arī Ļaudonas divgadīgajai lauksaimniecības skolai. Šodien varam apbrīnot

to paaudzi, kura izglītojās Latvijas pirmās brīvvalsts laikā un saņēma tik teicamu audzināšanu.

Par to būs šis vēstījums, bet daži vārdi par skolu. Ļaudonas divgadīgā lauksaimniecības skola darbojās no 1924. līdz 1944. gadam, un tajā mācījās audzēkņi no Ļaudonas, Mētrienas, Saikavas, Sāvienas, Kalšnavas, Bērzaunes, Mārcienas, Lazdonas,

Grostonas, Madonas, Lubejas, Sarkaņiem, Lubānas, kā arī no Rīgas pilsētas, Beļavas, Ungurmuižas (Medņu), Vecpiebalgas, Zeltiņu un Atašienes pagasta. Pēc tam, kad bija nobeigta 6-klasīgā pamatskola, Ļaudonas lauksaimniecības skolā nācās apgūt šādus priekšmetus: augsnes mācība, augkopība, lauksaimniecības botānika, dārzkopība, mēslošanas mācība, lopkopība – piensaimniecība, mājkustoņu anatomija un fizioloģija, ievads mērnībā,
turpinājums 12. lpp.

turpinājums no 11. lpp.

lauksaimniecības būvniecība, amatniecība (galdniecība), lauksaimniecības mašīnas, saimniekošanas mācība un grāmatvedība, meteoroloģija. Meitenēm – mājturība, rokdarbi, higiēna, mazu bērnu kopšana, māsaimniekošanas mācība. Skolā vēl tika apgūta latviešu valoda, ētika, dziedāšana, Latvijas valsts iekārtas mācība un nacionālā ideoloģija, militārā apmācība. Kad audzēknis šos priekšmetus bija apguvis, tad viņš skaitījās sagatavots prasmīgai darbībai savā individuālajā zemnieka saimniecībā.

Tagad pie lietas. Zemkopības ministrs 1939. gada 5. janvārī visiem lauksaimniecības skolu pārzinīem nodeva šādu rīkojumu: „Tikumiskās un valstiskās apziņas un rakstura audzināšanas un labu tradīciju nostiprināšanas nolūkos, skolās jāiekārto nedēļas mācību sākuma un noslēguma brīži. Ja skolās ir kopmītnes, tad jānotur arī vakarjunda (Ļaudonā lielākā daļa audzēkņu dzīvoja kopmītnēs). Šai vajadzībai izlietojama Valsts Prezidenta ziedotā un „Draudzīgā aicinājuma”, visām skolām piesūtītā, grāmata „Sirdis liesmās”.

Pirmdienas rītos, neatkarīgi no lūgšanas, visiem skolas audzēkņiem kopā vai katrā klasē atsevišķi, pirms mācību sākuma, skolas pārzinis vai skolotājs jautā audzēkņiem, respektīvi, klasei: - „Ko šodien solīsim?” – Audzēkņi kopā skaļā balsī no galvas atbild („Sirdis liesmās”, 315. lpp.). Atšķirsim mēs – 21. gadsimta cilvēki, 315. lpp. un izlasīsim, ko toreiz audzēkņi solīja: „Solu cītību un centību mācībās, paklausību vecākiem un skolotājiem, sadarbību un uzticību biedriem, savaldību un pieklājību pret visiem; Tev, mīļā, dārgā Tēvzeme, solos ziedot karstu sirdi, labas domas, krietnu darbu; Solos būt nelokāms pienākumos un atbildībā mājā un skolā, visbargākā stingrībā un cietībā pret sevi, jo arī es gribu būt drosmīgs un ticīgs vienības karoga nesējs.

Tēvijai solos augt! Slava Latvijai!”

Nedēļas darbus noslēdzot, pēc pēdējās stundas, skolas pārzinis vai viens no skolotājiem, atvadās no skolēniem, dodot viņiem dažus vārdus pārdomai. Var lietot vienu un to pašu teicienu ilgāku laiku, var arī teicienus mainīt, iepriekš vai pēc tam tos īsi paskaidrojot. Piemēroti teicieni sakopotī grāmatā „Sirdis liesmās”.

Kopmītnēs, pirms naktsdusas, visi audzēkņi nostājas vakara jundā un, audzinātājam vai dežūrējošam skolotājam klātesot, nodzied – „Svēts mantojums” (L. Breikša vārdi, J. Norviļa mūzika):

Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai,
Un svēīts tas, kas drošs par viņu kriet,
Lai mūžu mūžos zelt un plaukt Dievs ļauj tai
Un saulei liek pār mūsu druvām līt.

Te tēvu tēvi sviedros vagu dzina,
Šī saule pirmā svētījusi mūs,

1940. g. absolventi: Valentīna Zvaigzne (Aizdēgļi) 1. rindā, kr. malā, blakus – Elga Sermone (Salas), Gaida Rizga (Ozollejas) – 2. rindā 2. no kreisās, blakus pa labi – Gaida Čata (Putniņi), pašā augšā 2. no kreisās – Jānis Zvaigzne, visi mētrienieši. Skolas pārz. Eduards Zemdega – 1. rindā 4. no kreisās, blakus – skolotāja Emma Nesaule u.c.

Lai takas tās, ko pirmais solis mina,
Redz gaitā pēdējā reiz ejam mūs.

Nekur virs zemes neapsveiks tik silti
Vairs mūs neviens, kā apsveic druvas šīs,
Gar kurām augšup slejas bērzu ciltis
Un alkšņi šalcot veras debesīs.

Par visiem svētumiem, ko sirdī nesam,
Lai šo ikviens sev pirmā vietā liek:
No zemes šīs mēs izauguši esam,
Mums šajā zemē galva jānoliek.

Pēc šīs dziesmas audzēkņi skaļā balsī no galvas saka:

„Varenais Dievs,
Sargi un spēcīni mūsu tautu ticībā un darbā,
Sargi mūsu Vadoni un dod viņam spēku,
Ļauj pacelties mūsu sarkanbaltsarkanajam karogam taisnīgā slavā un varā,
Svētī, Kungs, mūsu skolu un audzinātājus, mūsu mājas un mīļos tuviniekus,
Svētī arī šajā naktī katra krietna darba darītāja atdusu.
Dievs, svētī un sargi Latvijai!”

Pēc lūgšanas kopmītnē iestājās naktsmiers. Grāmatas „Sirdis liesmās” 11. lapusē izteikta arī šāda vērā ņemama atziņa: „Lai sevi audzinātu, ļoti nepieciešams, ka katrs pārdomā savu darbību, vismaz dažas minūtes pirms gulētiešanas, tad nedēļas, mēneša un gada beigās. Vajaga atskatīties un pārdomāt, vai labi strādāts, jeb ar darbu jāpaliek neapmierinātam. Ja katrs cilvēks par savu darbu dos sev atskatu, tad rītu viņam darbs pavisam citādi veiksies. Cilvēkam norūdisies raksturs, un tā ir pirmā

lieta dzīves cīņā”.

Tagad kaut daļēji minēsim tos audzēkņus, kas mācījušies Ļaudonas divgadīgajā lauksaimniecības skolā 1920. – 1930. gados.

No Ļaudonas pagasta: Andersone Jer-ta, Āboliņa Tija, Bundulis Augusts, Driksna Aleksandrs, Dundure Maiga, Gavriļenko Lidija, Gruzīņa Mirdza, Gruzīņa Skaidra, Ģēģere Skaidrīte, Ieviņš Teodors, Jansiņš Jānis, Kāpostiņš Arvids, Kāpostiņš Evalds, Kopa Milda, Kraukle Aldona, Kronīte Zenta, Lauge Imants, Lāce Laima, Lācis Ilgvars, Lācis Rūdolfs, Leivera Vilma, Leivers Arnolds, Līvintāle Ilga, Ošs Oskars, Paegle Vilma, Paegle Zenta, Pusvāciete Zenta, Reiters Kārlis, Riekstiņa Lūcija, Runce Līvija, Runcis Artūrs, Stimbāne Vilma, Strižuka Mirdza, Tolis Arnolds, Tomševica Ērika, Vagals Jānis, Vēvere Velta, Voronovska Anna, Zosars Roberts.

No Mētrienas pagasta: Āboliņš Oskars (Kaļvāres), Berķis J. (Raksala), Bērziņš Jānis (Grāvīši), Čata Gaida (Putniņi), Čata Marianna, Čats Eduards, Deksnis Miervaldis, Eglīte Ilga, Kaufelde Valija, Liepiņš Voldemārs, Linde Arnolds, Miežītis Kārlis, Namiķis Jānis (Timsmales), Ozoliņš Evalds, Priede J. (Sildi), Pusplatā Antonija, Rizga Gaida, Rudzīte Alise, Sermone Elga, Siekstiņa Lūcija, Smalkā Zinaīda, Smalkais Jānis, Smalkais Voldemārs, Stefanovičs Arnolds, Tikiņa Mirdza, Tropiņa Hermīne, Vilciņa Milda, Vītoļiņš Alberts, Vītoļiņš Imants, Zvaigzne Jānis Pāvils, Zvaigzne Valentīna, Žvagiņa Zenta.

No Saikavas pagasta: Bomītis Andrejs, Dimpēna Vilma, Dzenis Oļģerts, Grigalka

Olga, Jāņukalne Ksenija, Jumītis Jānis, Kirhofs Artūrs, Pudriķis Ludis, Randere Marga, Randers Jānis, Saitiņš Arnolds, Saleniece Vilma, Seržāns Jānis, Seržāns Konrāds, Simsiķis Jānis, Švika Roberts, Treknā Aina, Ūdre Marga, Ūdris Evalds, Varkalis Pēteris.

No Sāvienas pagasta: Apinis Uldis, Bendža Maiga, Bendža Zigrīda, Bērziņš Jānis, Brutāne Ārija, Brutāns Evalds, Elksne Ilga, Ivanovskis Leonīds, Lūse Zenta, Ozoliņš Jānis, Vītoļiņš Voldemārs, Zobena Erna, Zobena Ilga, Zvaigzne Velta, Zvaigzne Vilija.

Šie nebūt nav visi, kas no attiecīgiem pagastiem mācījās Ļaudonā. Saraksts vēl papildināms. Jāatzīmē dažu audzēkņu veikums. Tā, piemēram, Ļaudonas lauksaimniecības skola, pēc augstākstāvošo instanču rīkojuma, 1939. g. 4. – 5. februārī, komandēja 4 audzēkņus – Zentu Kronīti (Ļaudona), Zentu Miežīti (Mārciena), Evaldu Ozoliņu (Mētriena) un Jāni Randeru (Saikava), uz Lauksaimniecības kultūras izstādi Viestura piemiņas pilī Jelgavā. Par redzēto viņi uzrakstīja referātus un savus iespaidus izstāstīja pārējiem audzēkņiem. Skolas pedagogi Z. Kronītes referātu no-

vērtēja ar atzīmi – teicami, pārējiem – labi. Savukārt Lauksaimniecības skolu nodaļa paziņoja Ļaudonas skolas pārzīnim šādu priecīgu vēsti: „Nosūtām Jums Ls 95 no Valsts Prezidenta atvēlētiem līdzekļiem kā godalgas par skolu nodaļai iesūtītiem aprakstiem un novērtējumiem par Lauksaimniecības kultūras izstādi Jelgavā š. g. 4. – 5. februārī”. Zentai Kronītei un Zentai Miežītei – 1. godalga, katrai Ls 35, bet Evaldam Ozoliņam – 2. godalga un Ls 25 (LVVA, 5395. f., l. apr., 30.l., 71. lp.).

Austris Apsītis

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Dzidra Broka

01.03.1934. – 03.02.2012.

Labvakar, manas dzidrās dienas pēdējās sarunas draudzene, – tā kopš 1978. gada vakaros teica Akordu mājas iedzīvotāja Dzidra Broka. Kad debesu zilais stikla kalns vizmoja augstu pār šo māju, pār tuvīnajām ābelēm, kad aprīma vēju šūpotnes lielajos kokos, kad pamalē izbālēja saulrieta citrondzeltenā šķēle, pēkšņi iemirdzējies tu, mana vakarzvaigzne. Tu uzklusīji manas dienas rūpes un bēdas. Es negribēju nevienu apgrūtināt ar savām rūpēm. Vairījos smagumu uzkraut saviem tuviniekiem, tāpēc domās bieži dalījos ar lietām, augiem, dzīvniekiem. Savā dzīvē es neviename cilvēkam nebiju pienākusi tik tuvu klāt, kā sev. Ne par vienu es nezināju tik daudz, kā par sevi. Es daudzreiz sarunājos ar sevi. Stāstīju sev par dzīvi, reizēm novedu sevi līdz asarām, reizēm paslavēju un samīļoju. Pie manis vienmēr

bija citiem neredzamā, bet tikai man pašai vien zināmā atmiņu celtne, kas nevar ne ugunī sadegt, ne lietū samirkt. Kādu vakaru centos pakavēties atmiņās vecāku Alviņes un Kārļa Druvenieku mājās Rāksalas „Skujiņās”. Tētis bija mežsargs, bet mamma saimniekoja pa mājām, jo mēs bijām trīs bērni ģimenē – brālis Osvalds piedzima 1930. gadā, māsa Daina 1932. gadā, bet es, pastarīte, 1934. gada 1. martā. Piecus gadus kājām mērojām ceļu uz Mētrienas skolu, tad divus gadus mācījies Atašienes vidusskolā. Sen neesmu kavējiesies atmiņās par to laiku, vecuma slimību nomocīta. Žēl, ka tik maz atmiņu fotogrāfiju un tās nav krāsainas. Labi atceros to dienu, kad ģimene pārcēlās uz dzīvi Medņurietā, tētis joprojām strādāja par mežsargu, bet es – celtniecībā gan Saikavas, gan Ļaudonas pusē. Ir pavisam cits vakars un esmu nodomājusi apskatīt kāzu bildes, kurām jau tik daudz gadu. Ar Ēvaldu sarakstījāmieš 1957. gada oktobrī. Sākām dzīvot Dēglu skoliņas ēkā. Atceros to dienu, kad piedzima vienīgā meita Laimīte – visas iepriekšējo dienu sajūtas pārvērtās par viegliem, pūkainiem māko-

nīšiem. Tālās atmiņas bieži atnāca nakts vidū, kad aiz loga stipri grabināja lietus. Tas laiks laukos bija grūts – gan graudus kodināju, gan stāvēju uz sējmašīnas, gan cēlos rīta agrumā uz linu fabriku. Reizēm likās, ka nepadarītie darbi ir kā siena vezums, kas uzgāzies virsū. Tikai nepadoties... Bet... No dzīves aizgāja Ēvalds... Dzīve turpinājās... Līdz pat aiziešanai pensijā strādāju cūku fermā, ieguvu jaunus draugus, kopu mazdārziņu, audzēju puķes mājas priekšā. Manā dzīvē ienāca mazmeitas Māra un Gunta. Es jutos tik bagāta. Īpaši grūti bija pēdējos mēnešos, bet par mani rūpējās meita, znots Jānis, tuvinieki. Es nebiju aizmirsta. Tad pienāca vakars, kad zvaigzne, ar kuru sarunājos daudzus gadus, nokāpa pavisam zemu, vēl zemāk par koku galotnēm. Tā lēnām kāpa pa ķiršu zariem uz leju. Viņa kāpa kā jāņtārpiņš caur garu nakti un taisnojās par manām nepiepildītajām vēlēšanām.

Es biju laimīga. Man bija mājas. Es biju bagāta. Man bija meita, znots, mazmeitas un mazmazdēls, mana mūža turpinājums.

Eugēnija Jermacāne

Anna Mālniece

12.06.1943. – 20.02.1012.

Ir februāris. Ne īsti vairs ziema, ne vēl pavasaris. Vienubrīd saulīte staigā pa zemes virsū, bet pēc brīža ziemelis sagriež sniega vērpētes un sveiž tās gājēju sejās. Bet mūža miegā aizmigušajai Annai Mālniecei vairs nerūp nekas. Viņai ir viegli, viegli... Nesāp nekas...

Viņa jūtas kā jauna meitene, kas nupat basām kājām izskrējusi cauri rasotai pieneņu pļavai. Tad skrējusi mežam cauri. Tas bija silts un smaržīgs sils, reizēm tumšs egļu vēris vai staigns purvs ar reibinošu vaivariņu smaržu. Spožs mēness stars stiepjas augšup pret zvaigžņoto mirdzumu kā sudraba tilts. Tur augšā stāv vesels pulciņš radinieku. Tur tēvs Jānis un mamma Agnese, tur brāļi Jānis, Alberts un

Evalds, tur māsa Antonija, vīrs Andrejs, bet visiem priekšā stāv neizsāpētā sāpe divdesmit piecu gadu garumā – traģiski mirušais dēls Dzintars. Un mamma kāpj pa zilgani mirdzošu staru arvien augstāk un augstāk...

Annas dzimtā puse bija Barkavas pagasts, kur vecāki nodibina ģimeni. Labākas dzīves meklējumos ģimene pārcēlās uz Saikavas pagastu. Vecākiem bija sava zeme un darbs sekoja darbam. Mīlēt zemi vecāki iemācīja arī saviem bērniem. No agras bērnības Anna tika radināta pie lauku darbiem – lopi jākopj, tīrumi un pļavas jāapstrādā. Meitenes dienas pagāja darbiņos, bet vakari piederēja grāmātām. Pavisam neilgi Anna smēja bezrūpīgos

smieklus, jo 1960. gada 28. jūnijā septiņpadsmit gadu vecumā viņa iziet pie vīra. Sākas lauku sievietes grūtais mūžs. Tā ir ciņa par izdzīvošanu, vēlme, bet nespēja izskolot bērnus, pasargāt viņus no grūtībām, nemitīga ciņa ģimenes dzīvē. Bet jābūt stiprai. Jāmāk ne no kā uzburt mieru un sapratni. Pēc garas darbadienas jājaudā salāpīt zeķes, bērniem pasakas pastāstīt. Anna strādāja Paleju fermā par slaucēju, audzināja Dzintaru, Anitu un Ilgoni. Viņas dzīvei nebija vieglo bezdelīgās spārnu. Gadi skrēja un skrēja, citi kā kumeļi strauji, citi – vērmeļu rūgti.

2012. gada 20. februāra agrā rītā izdega mātes svecīte... Mamma mīlestība ir veiksmes ceļavējš. Mamma mīlestība ir visas slāpes dzirdinošās saknes. Mamma mīlestība ir Dieva mīlestības vissiltākā dāvana.

Eugēnija Jermacāne

Manas atmiņas

Ilgi neesmu rakstījis. Dienas pāiet nemanot, kavē televizors un interesantie raidījumi. Bet nu esmu saņēmis. Rakstīšu par Mētrienas dzīvi agrāk un tagad.

Pirms kara līdz 1940. gadam nebija ne tādu bezdarbnieku, ne pensionāru. Visi bija paēduši un apgērbušies. Nebija neviena zemes stūrīša, kurš nebūtu apstrādāts un nenoplauts. Tagad, pat svētdienās strādājot, lauki ir nekopti. Nezinu, cik katram bija zemes un kā varēja izdzīvot. Piemēram, ap Odzijas muižu, aiz kalēja Piņķa mājas bija māja, kur dzīvoja kāda ģimene. Uzvardu neatceros. Iesauka viņam bija Meņķītis. Tālāk bija Vanagu mājas. Katram pietika zemītes iztikai. Vienīgā lauksaimniecība tehnika bija arklis un zirgs, kuram degvielas nevajadzēja. Tikai zāli un sienu. Traktori bija tikai trīs. Mana tēva traktors „Fordson” darbojās tikai ar kuļmašīnu „Imanta” rudenos. Pārējā laikā ar kokapstrādi. Tagad traktoriem nepieciešama degviela. Mana tēva traktoram bija ģenerators, kas darbojās ar malku. Malkas klucīšus vajadzēja zāgēt ar rokas zāģīti. Tagad, kad ir elektrība, klucīšu zāģēšana būtu vienkārša. Kara laikā Rīgā „Vairoga” auto nodaļas priekšnieka vieglā mašīna pat gāja ar malkas ģeneratoru.

Mētrienā bija sešklasīgā pamatskola, ar kuru pietika, lai apgūtu pirmās zināša-

nas un prasmes. Kam vajadzēja vairāk, tie gāja uz lauksaimniecības skolām. Arī mani tēvs nosūtīja uz arodskolas mehānikas nodaļu, jo saimniecībā vajadzēja, kas prot remontēt tehniku. Daži mācības turpināja ģimnāzijā. No deviņiem bērniem ģimenē, esam palikuši divi – es un māsa Astrīda.

Sabiedriskā un kultūras dzīve arī ritēja samērā labi. Odzijas muižas parkā notika balles, kur spēlēja pūtēju orķestris. No Siksālas mūsu mājai garām uz ballēm gāja daudz meitu un puīši. Mēs, bērni, vērojām, cik skaistas meitām kleitām. Orķestra spēli varēja dzirdēt līdz pat mūsu mājām. Otrā rītā pēc ballēm, gājām uz parku meklēt konfekšu papīriņus, kurus kolekcionējām. Tanī laikā uz Siksālu bija izbraucams ceļš. Daudzi Siksālas saimnieki ar zirgiem uz Madonas tirgu brauca caur Mētrieni. Veda sivēnus, ābolus, ogas. Arī skolā mācījās vairāki siksālieši. Svētdienās neviens nestrādāja, arī veikali bija slēgti. Un visiem bija labi.

Tagad nepieciešama augstākā izglītība. Visi dodas studēt uz pilsētā, lauki paliek tukši, bet, kad studijas pabeigtas, tad to izglītību nav kur likt...

Jānis Pakārklis,

1938. gada Mētrienas skolas absolvents, 1944. gada leģionārs

Pateicība

Izsakām vissirsnīgāko pateicību mūsu feldšērītei Irēnai, sociālajai darbiniecei Aritai, šoferītim Jānim Zepam, izvadītājai Eugēnijai un vijolniecei Ingai, paldies brālēniem Guntim un Jānim ar ģimenēm, paldies „Dēglu” kompleksa vadītājai Mirdzai ar kolektīvu, paldies deju grupas meitenēm, A/S „Lazdonas piensaimnieks” kolektīvam, paldies radiem, draugiem un kaimiņiem, kas bija kopā ar mums, pavadot Jāni Elstu pēdējā ceļā.

Sieva, bērni

DOMU GRAUDI

Mums ir tieksme noticēt visam, ko saka, it īpaši, ja ir skaisti pateikts. (A. Frakss)

Cilvēks maldās nevis tādēļ, ka nezina, bet gan tādēļ, ka iedomājas sevi zinošu. (M. Montens)

Slinkums uz priekšu kuļas tik lēni, ka nabadzība to ātri panāk. (B. Franklins)

Vislabākais veids, kā izbēgt no problēmas, ir to atrisināt! (Alans Saporta)

LĪDZJŪTĪBAS

*Viss aizgājis – kas izdzīvots un bij,
Nu dvēselīte debesīs
Sev jaunu līgzdu vij...*

2012. gada 19. februārī 68 gadu vecumā mirusi **Anna Mālniece**.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Tur, kur aiziesi, apstāsies laiks,
Norims sāpes, rūpes un bēdas.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību visiem **tuviniekiem**, mūžībā pavadot **Annu Mālnieci**.

Mētrienas pagasta pensionāri

*Tini mani, māmuliņa,
Baltajā villainē;
Kad izaugšu liela meita,
Tad pūriņu darināšu.*

Sveicam **Elīnu un Māri Macijevskus** ar meitiņas **Mades Emīlijas** piedzimšanu.

Lai bērniņu mīl uz zemes un sargā no debesīm.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Kas dienas bijušās var pārskaitīt,
Arvien nāk jaunas aizgājušo vietā,
Un gadi tad starp tām kā dzintars spīd,
Un jaunas zvaigznes sijā laika siets.*

Sveicam jubilārus martā!

Mairim Maltam	04.03.	18
Naurim Tomiņam	04.03.	18
Anatolijam Karaušu	10.03.	20
Jurim Putnam	10.03.	20
Lolītai Kalniņai	10.03.	25
Ralfam Jefimovam	25.03.	30
Pēterim Elstam	20.03.	45
Annai Kaufeldei	18.03.	50
Lilijai Ratkunai	10.03.	50
Maigonim Smeķim	25.03.	50
Valērijam Dmitrijevam	14.03.	60
Zaigai Grudulei	05.03.	65
Zinaidai Svikšai	02.03.	65
Jānim Rancānam	01.03.	70
Jānim Rudenim	26.03.	70

*Man pieder saule un debess jums,
Kas ugunīs sārtajās pievakarē laistās.
Man pieder māksla un dzīve,
Neba jau tāpat uz zemes es slaistos.
Kā ozola zīlei man ziedēt,
Nē, labāk par puķi man būt.
Kā gribas man izaugt un tiekties,
Kā gribas man brīvai būt!*

Sveicam **Aritu Sīpolu**, VSDA „Attīstība” beidzot. Lai veicas!

Tavi darba kolēģi Mētrienā

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115